

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν Κυριακήν, 11^η / 24^η Μαρτίου 2019, Β΄ Κυριακήν τῶν Νηστειῶν, ἐν ἧ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ Ὀνομαστική ἐορτή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, μετατιθεμένη διά λόγους προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος ἐκ τῆς κατ' ἀκρίβειαν ἡμέρας αὐτῆς, 9^η / 22ας Μαρτίου, ἡμέρας μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων εἰς τήν πεπηγυῖαν ἐκ τοῦ ψύχους λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπί τοῦ διώκτου αὐτοκράτορος Λικινίου τό ἔτος 320 μ.Χ.

Διά τήν ἐορτήν ταύτην ἐτελέσθη Πατριαρχική θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου, Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου. Ἔτι δέ Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης ὀσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί Ἱερέων παρεπιδημούντων ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί ἄλλων διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς χορωδίας “Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης” ὑπό τόν κ. Ἐμμανουήλ Δασκαλάκην καί μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων καί προσκυνητῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε Δοξολογία, μεθ' ἣν ἡ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ἠκολούθησαν αἱ προσφωνήσεις: α. Τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἄνερχόμενοι τάς βαθμίδας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐνισχυόμεθα εἰς τόν πνευματικόν ἡμῶν ἀγῶνα ἐκ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, εὐθαρσῶς ὁμολογησάντων τόν Χριστόν, ἀψηφησάντων τόν παγετῶνα τῆς λίμνης Σεβαστείας τοῦ Πόντου τό 320 ἐπί βασιλέως Λικινίου, καλῶς ἀθλησάντων καί στεφανωθέντων.

Ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἀθληφόρων τούτων σήμερον προβάλλεται κατ' ἐξοχήν εἰς τήν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, καθ' ὅτι τό ὄνομα τούτου φέρει ἡ Ὑμετέρα σεπτή Μακαριότης.

Πρός ἰδιαιτέραν τιμήν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου καί τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος προσηνέχθη ἡ ἀναίμακτος θυσία εἰς τό Καθολικόν τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί ἀνεπέμφθη εὐχαριστήριος Δοξολογία ἐν ἀθρόα συμμετοχῇ τῶν Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων, τῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου καί πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Πληρούμενοι τῆς χαρᾶς τῆς διπλῆς ἐορτῆς ταύτης καί εἰς τήν ἱστορικήν ταύτην αἴθουσαν τοῦ θρόνου, εὐγνωμόνως γιγνόμεθα μνήμονες τῶν ὄσων ἀγαθῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ὑπέρ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καί τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ἐνήργησε.

Μνημονευτέον ἐν πρώτοις ὅτι ἰδιαιτέρα καί πάλιν κατεβλήθη προσπάθεια διά τήν ποιμαντικήν καθοδήγησιν τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου εἰς τάς τρεῖς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἰδιαιτέρως δέ ἐν Ἰορδανίᾳ εἰς Συνάξεις ἱερέων διά τήν ἀποδοτικωτέραν ποιμαντικήν δραστηριότητα αὐτῶν. Καρπός τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπῆρξαν καί αἱ εἰδικαί ἐόρτιοι

ἐκδηλώσεις ὑπό τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἰορδανίας, στηρίζουσαι τοὺς χριστιανούς εἰς τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν αὐτῶν μετὰ τῶν Μουσουλμάνων συμπολιτῶν αὐτῶν. Εἰς τὴν ἐν Ἀμμάν Μητρόπολιν τοῦ Πατριαρχείου ἐτιμήθησαν διὰ τοῦ παρασήμου τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου μέλη τοῦ ποιμνίου τῆς Ἰορδανίας, διακριθέντα εἰς φιλανθρωπικάς δωρεάς καὶ ἀνέγερσιν ἐκκλησίας. Ἐπίσης ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐν τῇ διακρινούσῃ Αὐτὴν εὐαισθησίᾳ ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίᾳ περίοδον κατακλυζόντων τὴν Ἁγίαν Γῆν προσκυνητῶν, πολὺν διέθεσε χρόνον διὰ τὴν ὑποδοχὴν αὐτῶν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν ὑπογράμμισιν τῆς ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς θεωρίας ὠφελείας αὐτῶν.

Διατηροῦσα τὰς ἀγαστὰς σχέσεις Αὐτῆς μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, προσκληθεῖσα προεξῆρξε τῆς τελετῆς καθαγιασμοῦ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ περικαλοῦς καὶ παμμεγέθους ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας καὶ μετέσχε τῶν ἐθνικῶν ἑορτασμῶν ἐπὶ τῇ 200στῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐνοποιήσεως τῆς Ρουμανίας.

Ἐξασκοῦσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὸν ἡγετικὸν ρόλον τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου μετὰ τῶν τοπικῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκινητοποίησε ταύτας εἰς τὴν ἀποσόβησιν νόμων ὑπονομευόντων τὰς περιουσίας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ὑψωσιν τῆς συλλογικῆς φωνῆς αὐτῶν διὰ προστασίαν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀγῶνας ἀνέλαβε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ἐπισκεπτομένη ἀρχηγούς κρατῶν καὶ Ἐκκλησιῶν καὶ Προέδρους διεθνῶν ὀργανισμῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συμπαραστάσεως αὐτῶν εἰς τὰς προσπάθειας τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου νὰ διατηρηθῇ τὸ διεθνῶς καὶ ἁγιογραφικῶς ἐπικεκυρωμένον καθεστῶς τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ τὰ δικαιώματα τῶν χριστιανῶν ἐπ' αὐτῶν.

Ἐντατικώταται ὑπῆρξαν αἱ ἐνέργειαι τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὴν προστασίαν τῶν προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων ἡμῶν καὶ δὴ τῆς προκειμένης ἀνακαινίσεως τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, καθ' ὃν χρόνον ἀξίως τῆς σημασίας αὐτοῦ συνετηρήθη καὶ ἀνεκαινίσθη τὸ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως παρεκκλήσιον τῶν

Κλαπῶν καί τό παρά τόν Ἰορδάνην ποταμόν ἱστορικόν μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐν ᾧ πρότριτα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐδέχθη τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ καί τούς ἀρχηγούς τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Οὐχ ἤκιστα μνημονευτέον τό ἀρξάμενον ἐπί τῆς Πατριαρχίας τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου καί πρώτης Ἐπιτροπείας τότε τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἔργον δειλῆς ἀρχικῶς χριστιανικῆς παρουσίας εἰς Κατάρ, ὀλοκληρωθέν δέ προσφάτως διά τοῦ ὑπ Αὐτῆς καθαγιασμοῦ περικαλλοῦς ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καί ἁγίου Μακαρίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων μετ' ἐπισκοπικῆς κατοικίας καί συγκροτήματος ἐνοριακῶν ἐγκαταστάσεων πρός παραμυθίαν, στήριξιν καί ἁγιασμόν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων Ὁρθοδόξων χριστιανῶν καί οὐχί μόνον.

Ἐξ ὅλων τούτων, Μακαριώτατε, παραδειγματιζόμεθα καί ἐνθαρρυνόμεθα οἱ Ἁγιοταφῖται, ἵνα συνεργῶμεν μεθ' Ὑμῶν ὡς τά μέλη τοῦ σώματος μετά τῆς κεφαλῆς καί συνεργαζώμεθα μεταξύ ἡμῶν ἀρμονικῶς, ἵνα ἀντανακλῶμεν μαρτυρίαν ὁμονοίας καί ἐνότητος εἰς τόν κόσμον καί ἐπαινῆται ἐκ τῆς βιοτῆς ἡμῶν τό ὄνομα τῆς γεραῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τῆς Ἐκκλησίας Σιών τῆς Ἁγίας καί δοξολογῆται τό προσκυνητόν ὄνομα τοῦ Ὑψίστου.

Ὑψῶν τέλος τό ποτήριον, εὐχομαι Ὑμῖν, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀδελφότητος ὅλης ὑγιείαν, δύναμιν καί προστασίαν ἄνωθεν, ἵνα σταθερῶς καί εὐθυδρόμως καθοδηγῆτε τό σκάφος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς τήν ἐκπλήρωσιν τῆς εἰρηνευτικῆς, συνδιαλλακτικῆς καί σωστικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί εἰς τό σῶμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καθόλου. Γένοιτο”.

β. Τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες και κύριοι

Η σημερινή ημέρα, κατά την οποία τιμάται η μνήμη των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, προσλαμβάνει ιδιαίτερη σημασία, καθώς η Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και το ευλαβές Εκκλησίασμα, οι προσκυνητές και η Ορθόδοξη Κοινότητα, τιμούν με τη δέουσα λαμπρότητα τα Ονομαστήρια του προκαθήμενου της Σιωνίτιδας Εκκλησίας, της Μητέρας των Εκκλησιών, της Αυτού Θειοτάτης Μακαριότητος, του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ'.

Παρευρισκόμενος στον εορτασμό αυτόν με συναισθήματα ειλικρινούς χαράς και ιδιαίτερης τιμής θα ήθελα, Μακαριώτατε, να εκφράσω, την ακλόνητη υποστήριξη και συμπράσταση της Ελλάδας προς το Πρεσβυγενές Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και να Σας απευθύνω τις εγκάρδιες ευχές μας για υγεία, δύναμη και μακροημέρευση, προκειμένου να συνεχίσετε την υψηλή, τόσο εθνική, όσο και θρησκευτική αποστολή Σας, η οποία αποκτά όλο και μεγαλύτερη σπουδαιότητα και σημασία, τη δύσκολη αυτή εποχή.

Κατά τη μακραίωνη διαδρομή του, το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων έχει διαδραματίσει έναν εξόχως σημαντικό ιστορικό ρόλο και, ως θρησκευτικό κέντρο των Αγίων Τόπων, εξακολουθεί να είναι μια αστείρευτη πηγή ελπίδας και να προβάλλει, προς πάσα κατεύθυνση, από την Αγία Πόλη, το πανανθρώπινο μήνυμα της σωτηρίας, ενώ προασπίζεται καθημερινά, χάρη στην αφοσίωση και αυταπάρνηση των Αγιοταφιτών Πατέρων, τα πλέον σημαντικά Ιερά Προσκυνήματα του Χριστιανισμού.

Το Ιερό καθίδρυμα είναι σταθερό σημείο αναφοράς για τους απανταχού Έλληνες και συμβολίζει τη μακραίωνη παρουσία του Ελληνισμού στους Αγίους Τόπους, ενώ αποτελεί άρρηκτο δεσμό φιλίας και συνεργασίας με τους άλλους λαούς, και είναι εκφραστής των Ορθόδοξων Χριστιανών της περιοχής, διαφυλάττοντας πολύτιμες παραδόσεις και μεταδίδοντας, προς πάσα κατεύθυνση, το οικουμενικό μήνυμα τρς Ορθοδοξίας.

Μακαριώτατε,

Σέ μια εποχή αστάθειας, ρευστότητας και συνεχών ανακατατάξεων που φαίνεται να ευνοεί τη μισαλλοδοξία, την εμπάθεια και την αντιπαλότητα, το πολυσήμαντο έργο Σας που διέπεται από ειλικρινή διάθεση συνεννόησης και συμφιλίωσης, όχι μόνο στις σχέσεις με τα άλλα δόγματα και τις άλλες θρησκείες, αλλά και στο πλαίσιο της ευρύτερης προσπάθειας ειρήνευσης στην πολύπαθη αυτή περιοχή, προσδίδει ηθικό ανάστημα στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, στο πλαίσιο και της προάσπισης της χριστιανικής παρουσίας στη Μέση Ανατολή, προάγοντας το ρόλο του, ως παράγοντα μετριοπάθειας και σταθερότητας. Με σειρά πρωτοβουλιών Σας, προωθείτε την αναστήλωση και ανάδειξη των Ιερών Προσκυνημάτων της Χριστιανοσύνης, ενώ μεριμνάτε για τη διατήρηση του Καθεστώτος στην Αγία Γη και για την πνευματική καθοδήγηση και ευημερία ενός ποιμνίου που υφίσταται σημαντικές δοκιμασίες.

Διότι, οι προκλήσεις της εποχής και οι κίνδυνοι που ενεδρεύουν είναι πολλοί. Είναι όμως βέβαιο ότι όσοι επιβουλεύονται το Πατριαρχείο, μάταια μοχθούν. Οι προσπάθειές τους προσκρούουν και θα προσκρούουν πάντα στη δύναμη που το Ιερό Καθίδρυμα αντλεί από τη μακρά ιστορία και παράδοση, από την ενότητα, από τη βαθειά πίστη και την αφοσίωση της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας και από την ηγεσία της, Μακαριώτατε, που με ενσυνείδητη γνώση και αντίληψη των περιστάσεων, με σθένος και αποφασιστικότητα, μεριμνά για το παρόν και το μέλλον του.

Μακαριώτατε,

Το φορτίο που έχετε επωμισθεί είναι μεγάλο και ο αγώνας που αυτό συνεπάγεται είναι μακρύς και κοπιαστικός. Είναι βαθειά μου πεποίθηση ότι, με τη βοήθεια του Θεού και την ενεργό συμπαράσταση όλων μας, θα συνεχίσετε το έργο Σας και θα φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας.

Χρόνια Πολλά”.

γ. Έκπροσώπων τοῦ ποιμνίου τῶν περιοχῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου, ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἄλλων,

οὗς ὁ Μακαριώτατος ηὐχαρίστησε διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον καὶ τὸ κρῦον ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστέ ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμόν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὄπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γάρ τὸν ἐχθρόν ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί.

«Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ δότε δόξαν αἰνέσει Αὐτοῦ», (Ψαλμός 65, 1-2) βοᾷ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διὰ στόματος τοῦ προφητάνακτος Δαυΐδ ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρων καὶ μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες καὶ ἐφ' ἐνὶ τάγματι στρατευθέντες, οὐκ ἐδειλίασαν τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὄπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος, δηλονότι τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν πολιτεύονται, κατὰ τὸν ὑμνωδὸν αὐτῶν.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τιμῶσα τὴν ἱεράν μνήμην τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ἰδιαιτέρως δέ τὴν τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τὴν σεπτὴν ἐπωνυμίαν φέρει καὶ ἡ Μετριότης Ἡμῶν, κατήλθομεν σήμερον ἐν τόπῳ τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς τριημέρου ταφῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, δηλονότι εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἐτελέσαμεν τὸ θεῖον καὶ μέγα τῆς εὐχαριστίας μυστήριον. Προσέτι δέ ἀνεπέμψαμεν δοξολογίαν εὐχαριστήριον τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ

τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ μάρτυρος Θεοφίλου, σεπτοῖς Ὀνομαστηρίοις, περιστοιχούμενοι ὑπό τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί συμπροσευχόμενοι μετά τῶν προσελθόντων ἐκ τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν καί τῶν παρεπιδημούντων προσκυνητῶν.

Τοῦτο δέ ἐποιήσαμεν στοιχοῦντες εἰς τούς λόγους τοῦ Θεοῦ Παύλου: «εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπέρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καί Πατρί» (Ἐφεσ. 5, 20).

Ἡ ἐτήσιος αὕτη μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί δὴ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, καθ' ἣν φαιδρῶς πανηγυρίζει ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία δέν ἀφορᾷ εἰς τὴν ταπεινότητα ἡμῶν, ἀλλὰ κυρίως καί πρωτίστως εἰς τόν Πατριαρχικόν Θεσμόν δι' οὗ καταδεικνύεται τό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τεθεμελίωται ἐπί τοῦ σταυρικοῦ καί ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων, τῶν γενομένων συμμαρτύρων τοῦ Τιμίου Αὐτοῦ αἵματος. Δι' ὃ καί ὁ σοφώτατος Παῦλος λέγει: «*τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὅς ἀντί τῆς προκειμένης Αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν*» (Ἐβρ. 12, 1-2).

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἔμαρτύρησαν διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ὑπέρ τῆς ἀληθείας καί τῆς πίστεως εἰς Χριστόν Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα. Διὰ τοῦτο καί ὁ Θεῖος Παῦλος παραγγέλλει τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ λέγων: «*μή οὖν ἐπαισχυνθῆς τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καί ἀγάπης καί σωφρονισμοῦ*» (Β' Τιμ. 1, 7-8).

Οἱ σήμερον τιμώμενοι ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες προβάλλονται ὡς παράδειγμα μιμήσεως τοῦ ἀγῶνος, τόν ὁποῖον διήνυσαν ἐν τῷ ἐπιγείῳ αὐτῶν βίῳ, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. «*Διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν*

τοῦ θεοῦ», λέγει ἡ Γραφή (Πράξ. 14,22). «Ὁ γάρ παρών βίος», λέγει ὁ Οἰκουμένιος, «ἀγών ἐστίν· ἀγών δέ κατά τῶν ἀμαρτιῶν καί ἐπιθυμιῶν καί τῶν νοητῶς ἀντιπαλαιόντων ἡμῖν. Τοῦτον οὖν τρέχωμεν καί κατορθῶμεν τόν ἀγῶνα».

Εἰς τοῦτον τόν ἀγῶνα τῆς μαρτυρίας τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἰδιαιτέρως κατά τό εὐλογημένον τοῦτο στάδιον τῆς νηστείας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἔχοντες βοηθούς καί σκεπαστάς τούς ἀγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας, τόν συμμάρτυρα καί Πάτρωνα ἡμῶν θεόφιλον καί τήν Ὑπερευλογημένην θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ θεοῦ ἀειπάρθενον Μαρίαν. Τούτους ἰκετεύσωμεν, ἵνα ἐν εἰρήνῃ ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι ἡμᾶς εἰς τήν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας τούς συμπροσευχηθέντας μεθ' ἡμῶν καί τούς τιμήσαντας τήν ἑορτήν ταύτην, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμάς εὐχαριστίας καί πρός τούς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀθανάσιον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π.Ραφαήλ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου τῆς βορείου Ἰορδανίας, τόν Σχολάρχην τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν Σχολῆς

Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ματθαῖον, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Καττάρων κ. Μακάριον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Καττάρων, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς νεοσυστάτου Κοινότητος Beersheba, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας, τόν Οἰκονόμον π. Σάββαν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπεϊτ-Σαχούρ, τόν ἐντιμώτατον κ. Ἀμποῦ – Ἀέτα ἐκ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, τόν κ. Μισιέλ Φρέτζ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου Βηθλεέμ καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!».

Ἦκολούθησεν ἐόρτιος νηστήσιμος μοναστηριακή τράπεζα, εἰς τήν ὁποίαν παρεκάθισεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος καί εἰς τήν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμε τό ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τόν ὑπηρετοῦντα εἰς Μαδηβᾶν Ἁγιοταφίτην Ἱερομόναχον π. Μαρτύριον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας